

Sygn. akt VIII U 917/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtol

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r. w Gliwicach

sprawy G. D. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania G. D. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 marca 2017 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje G. D. (1) prawo do ponownego ustalenia wysokości emerytury poprzez doliczenie w wymiarze świadczenia jako okresu składkowego okresu od 15 września 1985 roku do 31 sierpnia 1986 roku.

(-) SSO Teresa Kalinka

VIII U 917/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 marca 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., powołując się na art. 117 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.) odmówił ubezpieczonej G. D. (1), prawa do uwzględnienia na wysokość emerytury, jako okresu składkowego zatrudnienia w okresie od 15 września 1985r. do 31 sierpnia 1986r.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona domagała się jej zmiany i zaliczenia jej spornego okresu, który w jej ocenie został wystarczająco udokumentowany zeznaniami świadków i dokumentacją szczątkową, tj. kartoteką zarobkową.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. (...) Oddział w Z. wskazał dodatkowo, że w świetle zgromadzonej dokumentacji uznał ww. kartotekę za niemiarodajną, tym bardziej, że zawiera ona błąd w pisowni nazwiska odwołującej co może budzić wątpliwości czy odnosi się ona faktycznie do ubezpieczonej, w związku z czym nie znalazł podstaw do zmiany swojego stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczona, G. D. (1) od dnia 3 sierpnia 2008r. jest uprawniona do emerytury, na wysokość której organ rentowy uznał za udowodnione 26 lat i 7 miesięcy okresów składkowych oraz 8 lat i 1 miesiąc okresów nieskładkowych.

Zaskarżoną decyzją, załatwiając wniosek ubezpieczonej z dnia 17 listopada 2016r., organ rentowy nie zaliczył na wysokość emerytury, jako okresu składkowego pracy od 15 września 1985r. do 31 sierpnia 1986r. w Przedszkolu Przedsiębiorstwa (...) w G., gdyż na okoliczność wykonywania tej pracy przedłożyła wyłącznie oświadczenie wnioskodawcy i uwierzytelnioną kopię kartoteki zarobkowej zawierającą jedynie imię i nazwisko, z tym że nazwisko inne niż faktycznie nosi ubezpieczona. Równocześnie brak zapisów dotyczących daty urodzenia, czy wymiaru świadczonej pracy. Dalej zauważył ZUS, że ubezpieczona za ten okres nie przedstawiła zeznań świadków, co w jego ocenie nie pozwala na jego uwzględnienie do okresów składkowych.

W toku procesu Sąd ustalił, iż G. D. (1), urodzona w dniu (...) w okresie od 1 września 1981r. do 31 sierpnia 1991r. zatrudniona była w Szkole Podstawowej Nr (...) w G.. W dniu (...) urodziła syna i w związku z tym w okresie od 1 września 1984r. do 31 sierpnia 1986r. w szkole tej korzystała z urlopu wychowawczego. W roku 1985, w zerówce, do której uczęszczał jej starszy syn, wystąpił problem z pozyskaniem nauczyciela. Ubezpieczona dowiedziała się o tym odprowadzając syna do zerówki. Zerówka była prowadzona w ramach Przedszkola Przedsiębiorstwa (...) w G.. Samo przedszkole mieściło się w dwóch budynkach. Główna siedziba i większość sal dydaktycznych mieściły się w budynku przy ul. (...). Tam też znajdowała się część zerówki. Natomiast, że względu na znaczną ilość dzieci zapisanych do zerówki, ich część została przeniesiona do sali przy ul. (...). Była to sala obok Szkoły Podstawowej Nr (...) i w niej uczyło się około 15 dzieci. Sala ta mieściła się około 400 metrów od mieszkania odwołującej. Nadto odwołująca w tym czasie będąc na urlopie wychowawczym nie miała własnych dochodów, a rodzinę utrzymywał wyłącznie jej mąż, tym samym po jej stronie istniała potrzeba uzyskania dodatkowego źródła dochodu. Z tego też względu postanowiła podjąć pracę w tym przedszkolu, przy nauce dzieci w zerówce. Dodatkowym argumentem na podjęcie tej pracy była możliwość zabierania ze sobą do pracy młodszego syna, w związku z wychowywaniem którego korzystała w szkole z urlopu wychowawczego. Była tam jedyną nauczycielką i zajmowała się dziećmi w godzinach od 8 do 12. W związku z tym do pracy przychodziła codziennie przed godziną 8 aby odbierać od rodziców wcześniej przyprowadzane dzieci. Natomiast z pracy wychodziła po godzinie 12, co było związane ze spóźnionym odbieraniem dzieci po zajęciach. Za wykonywaną pracę otrzymywała wynagrodzenie. W przedszkolu tym była zatrudniona do 31 sierpnia 1986r., tj. do końca roku szkolnego.

Obecnie przedszkole to już nie istnieje, zaś akta osobowe pracowników zostały przekazane do Zakładu (...) Sp. z o.o. we W.. W aktach osobowych ubezpieczonej, przekazanych do tego archiwum zachowała się jedynie kwestionowana przez ZUS kartoteka zarobkowa, zawierając błąd pisarski w nazwisku odwołującej. Staż pracy odwołującej w spornym okresie pozwalał na przyznanie jej dodatku stażowego, odpowiednio w wysokości 7% i 8%. Natomiast z przedłożonego odpisu kartoteki płacowej wynika, że obejmowała ona wynagrodzenia za miesiące od września 1985r. do sierpnia 1986r. Przy czym w roku 1985 do wypłacanego wynagrodzenia doliczano 7% dodatku stażowego, zaś w roku 1986 – 8% tego dodatku. Kartoteka natomiast została opatrzona nazwiskiem G. D. (2).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków: M. D., E. M., J. U. i A. K. (k.40-41), wyjaśnień odwołującej (k. 41-42), a także akt emerytalnych i kapitałowych odwołującej dołączonych do akt niniejszej sprawy. Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na

rozstrzygnięcie sprawy. Zeznania świadków, posiadających szczegółowe informacje o pracy odwołującej w spornym okresie oraz wyjaśnienia ubezpieczonej, w pełni zasługiwały na wiarę, gdyż są spójne i wzajemnie się potwierdzają, a nadto znajdują potwierdzenie w dokumentacji emerytalnej ubezpieczonej. Przesłuchani w postępowaniu świadkowie opisali zakres obowiązków odwołującej w spornym okresie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej G. D. (1) zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 53, ust 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.):

1. Emerytura wynosi:

1) 24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz

2) po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

2. Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

Z kolei art. 6 ust 2 pkt 1 powołanej ustawy wskazuje, iż za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991r. okresy zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne.

Szczegółowe zasady postępowania w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe określa rozporządzenie Ministra Pracy p Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z dnia 8 listopada 2011r.), które w § 22 przewiduje, że jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1) legitymacja ubezpieczeniowa;

2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na uwzględnienie skarżącej na wysokość świadczenia spornego okresu jako składkowego, czy też nie i jakie są tego przyczyny.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe przeprowadzone w tej konkretnej sprawie wykazało w sposób jednoznaczny, że ubezpieczona G. D. (1)

w okresie od 15 września 1985r. do 31 sierpnia 1986r. była zatrudniona w Przedszkolu Przedsiębiorstwa (...) w G. i faktycznie

wykonywała pracę, za którą otrzymywała wynagrodzenie. Wprawdzie organ rentowy podnosi, iż w zachowanej dokumentacji pracodawcy znajduje się jedynie kartoteka płacowa z błędnie podanym nazwiskiem ubezpieczonej,

brak jest natomiast potwierdzenia daty jej urodzenia, należy jednak podkreślić, iż w myśl z ugruntowanego już stanowiskiem judykatury i doktryny „sądy pracy i ubezpieczeń społecznych rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych dokonują kontroli zgodności decyzji administracyjnych wydanych w tych sprawach z prawem w trybie odrębnym określonym w kodeksie postępowania cywilnego, w którym to trybie **nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu administracyjnym toczącym się przed organami rentowymi**” (vide – wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 1996r., sygn. akt III AUr 235/96,) Tak więc w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych mogą być przeprowadzane wszelkie dowody zmierzające do prawidłowego rozstrzygnięcia.

Należy też zauważyć, iż ubezpieczona w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, w sposób przekonujący odniosła się do zarzutów podnoszonych przez organ rentowy.

Z powyższych przyczyn, Sąd stwierdził, że G. D. (1) spełnia warunki niezbędne do uwzględnienia jej spornego okresu na wysokość emerytury jako okresu składkowego, a tym samym jej odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

(-) SSO Teresa Kalinka